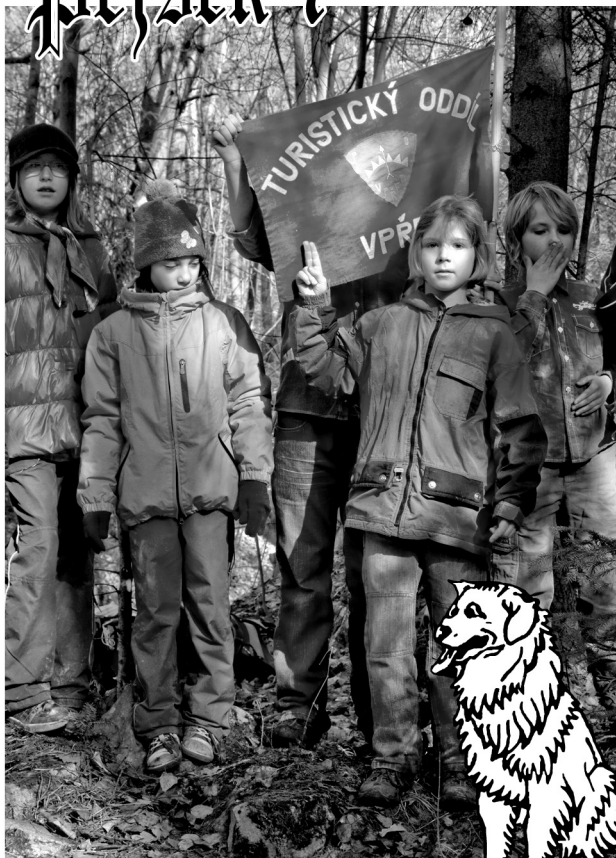

Hejsek 7

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXVII březzen 2012

Pejsek štěká...

Haf! Máme tu druhé pololetí a proto prosím ty, kteří nám ještě dluží nějaké půlroční příspěvky, ať je přinesou.

Haf!!!!

I když to tak nevypadá, blíží se léto a s ním i tábor. Víte všichni, že můžete jet? Musíme se rychle dohodnout, ať víme, kolik nás bude a jak to bude úžasný!

Haf!!!!

Na výročce při dělání palačinek Vojta: To není fér, oni neudělali palačinku, ale roládu. To se nemůže počítat!

Haf!!!!

Vítám mezi námi další Vpředáky, kteří složili nováčkovskou zkoušku a oddílový slib - Jonatána a Kubíka. Ostatní mají šanci na táboře, tak napněte síly!

Co budeme dělat?

- 6. 3. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 13. a 14. 3. Družinovky (16:30 - 19:00)
- 18. 3. Čtrnáctkovská hra od Arálií
- 20. 3. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 23. - 25. 3. výprava na Sázavku
- 27. a 28. 3. Družinovky (16:30 - 19:00)
- 3. 4. Oddílovka (16:30 - 19:00)
- 5. - 9. 3. Velikonoční táboření

A dále...

- 20. 4. Výprava na pruty
- 21. -22. 4. Družinové výpravy
- 4. -6. 5. Kytičky + brigáda na Vápně
- 18. -20. 5. Štítek - oddílové hry
- 1. -3. 6. Poklad
- 15. - 17. 6. Vodohory
- 29. 6. - 1. 7. Představebka
- 2. 7. - 19. 7. Tábor

Výroční výprava (25.2.2012)

Letos 25.2. náš oddíl oslavil již 34 let. Vydali jsme se tedy do rokle úmluvy, kde byl náš oddíl v 1978 založen. Už na Hlavním nádraží se k nám připojilo několik Vpředáků, se kterými jsme se už nějaký ten pátek neviděli a další se k nám připojili cestou.

Vystoupili jsme v Srbsku a vyrazili. Na hrací louce jsme posvětili a zahráli si hru na vytvoření jednoho velkého oddílu ze spousty malých.

Poté jsme pokračovali dále do rokle úmluvy, sníl už roztál, takže nás čekalo bahno. Do rokle jsme dovedli Vpředáky se zavázanýma očima. Po chvíli kopání jsme konečně nabrali správný směr a listiny na sebe

nenechaly dlouho čekat. Všechny jsme si přečetli a čerství Vpředáci se na ně podepsali. Vyhlásili jsme půlroční bodování a kilometrování. Listiny jsme zakopali na jasnější místo, abychom se příští rok vyhnuli stejnému problému. Teď nastal čas na soutěž o Palačinkového gurmána. Všichni smažili jako o život. Porota ochutnávala a znalecky posuzovala. Čas ale kvapil, a tak jsme dokončili naši sladkou činnost a vyrazili na vlak. Zase za rok!

Pohádka developerská **(povídka od Vosy)**

Za devaterými lesy, devíti kopci a devíti řekami, v atraktivní lokalitě v jižních Čechách, byla jedna malá, romantická vesnička. Do této malé, romantické vesničky, vedla stará a velice romantická lokálka. Na této malé trati stálo malé romantický nádražíčko. A do malého nádražíčka jezdila malá, veselá mašinka. Veselá mašinka měla malý pestrý vagónek, ve kterém vozila každý den ráno děti z malé romantické vesničky do školy. A protože to byla mašinka veselá, všechny děti ji měly velmi rády. V malém pestrém vagónku jezdil moc hodný starý průvodčí, a každý den měl pro děti připravený bonbón. Proto ho měly děti velice rády.

Všechno to bylo hezké a veselé, dokud do kraje nedorazil zlý drak Krizák. Kraj začala sužovat bída, a tak se páni českodráhaři rozhodli, že už do malé, romantické vesničky, na malé, romantické nádražíčko už nebude jezdit veselá mašinka s pestrým vagónkem. Veselá mašinka byla ke smutku všech dětí sešrotována, pestrý vagónek byl jako rarita prodán do zahraničí a veselý průvodčí odešel do důchodu. Do vesnice dále jezdil autobus, ale ten rozhodně nebyl ani veselý, ani romantický, byl to hnusný kus plechu a uvnitř to smrdělo benzinem. Řidič též rozhodně nebyl hodný, ani veselý, a místo bonbónů měl pro děti jen účtenky s čím dál tím větší částkou za jízdné. Romantikou nádražní budovu koupil nějaký bohatý pantáta z Prahy, přestavěl si jí na luxusní sídlo a vozil tam svou nóbl manželku.

Jakoby té smůly nebylo málo, když drak Krizák vyplnil celý kraj, přilétla zákeřná čarodějnice Korupce. Zlým kouzlem omámila všechny pány starosty a jejich rady. Hned po ní se do vesnice přibelhal její zlý bratr Dědek Kmotr, strčil pánům radním nějakou tu částku, a nakukal jim, že přes jejich vesnici musí vést dálnice. To se ovšem neobešlo bez toho že by se nezbořil nějaký ten dům.

Dálnice měla dle plánů vést přes Voláskovic zahradu, Kleprtáckovic králikárnu a Havrdovic garáž. Když se to dozvěděl starý a hodný průvodčí, klepla ho pep-

ka. Bohužel nemohl být pochován na zdejším hřbitově, protože přes něj vedla dálnice taky. Voláskovi se přestěhovali do Prahy, stejně tam mají kluka na studiích. Havrdovi též byli rozumní a přestěhovali se do okresního města. Jen tetka Kleprťáčková se nechtěla ze svého baráku hnout. To ale nebyl pro pány radní vůbec žádný problém, byla poštačka, a tak ji pracovně přesunuli na druhý konec republiky. Konečně byla cesta pro dálnici volná.

Přijeli páni inženýři až z Brna a začali to všechno rozměřovat. Do roka a do dne byla dálnice hotová. Dědku Kmotrovi, který se mezitím stal na radnici stálým hostem, to ale nestačilo. Radil (a podplácel) udělat motorest, tam, kde stojí Maťochova chata. On se stejně proti dálnici bouřil, tak by se to smetlo jedním vrzem.

Maťoch byl odstěhován do ubytovny a motorest byl zbudován. To se místním obyvatelům nelíbilo, jelikož odtamtud ve dne v noci hrála hudba a přijížděla tam jedna pochybná existence za druhou.

Jelikož ale na dálnici s motorestem bylo z obecního rozpočtu vydáno víc peněz, než bylo zdrávo, musely se udělat jisté škrtky. Zavřela se obecní knihovna spolu s obecním kinem, zvýšily se daně, v zimě se přestaly uklízet silnice. To bylo poslední kapkou do poháru trpělivosti místních občanů. Jednoho dne se obyvatelé vesnice sešli na náměstí a začali hlasitě protestovat

proti pánům radním i panu starostovi, Dědku Kmotrovi i čarodějnici Korupci. Psali o tom ve všech světových novinách. Dědek Kmotr s čarodějnící Korupcí byli vyhnáni a šli otravovat zase někam jinam. Páni radní s panem starostou v čele strachy utekli. Nikdo neví kam, a nikdo to ani vědět nechce.

A tak to nakonec dobře dopadlo. Havrdovi, Kleprťáčkovi, Voláskovi i pan Maťochy se přistěhovali zpátky. Z vesničky se stal turistický ráj. Lidé z široka daleka se chodili dívat na tu vesnici, kde se lidé vzbouřili proti pánům radním. Dálnice s motorestem byla zbourána. Na malé romantické trati opět začala jezdit nová veselá mašinka spolu s novým, pestrým vagónkem.

Ale místní obyvatelé se romantickým vláčkem svézt nemohou, nemohou se koukat na filmy v obecním kinu a ani do staré hospody si nezajdou. Z důvodu velkého turistického ruchu jsou zde ceny velmi vysoké, vyšší než jsou jejich platy.

A to je konec pohádky, milé děti.

Hádky

ŘEŠENÍ Z MINULA:

Abych nemusel vysvětlovat řešení předchozích hádanek, tak je budu zde odedneška uvádět. V minulém čísle byly hádanky především grafické, takže to mám jednoduché :-]

Pro mladší (puntíci v bludišti): Ano, po dlouhém bloudění se k sobě dostanou. Zkuste si nakreslit cestu tužkou.

Pro starší (trojúhelníky ze sírek): Řešení je jednoduché, musíme se jednoduše odprostit od plochy a vstoupit do prostoru:

Pro mladší

Pětičlenná Sedlákovíc rodina (otec, matka, dva synové a jedna dcera) se na jedné vycházce ocitla v celkem nepříjemné situaci. Vyšli si totiž na ostrov uprostřed řeky, kde bohužel kvůli spadlému mostu uvázli. Nakonec po chvílce hledání objevili ke břehu přivázanou kánoi (dvojmístnou, víc se jich tam nevejde), se kterou by si mohli pomoci. Kolikrát musí

kánoe překonat řeku, když počítáme cestu tam i zpět, aby se všichni dostali na druhý břeh?

Pro starší

Velmi zlý a potměšilý král měl ve svém sklepe 1000 lahví dobrého vína. Sousední královna usilovala o to, aby se zlého krále zbavila, a proto poslala svého sluhu, aby králi víno otrávil. Královny strážce však sluhu při činu přistihli, a to přesně poté, co stihl otrávit jednu z tisíce lahví. Bohužel nestihli zjistit do které. Výsledkem se podařilo zjistit, že jed je tak silný, že i kdyby byl zředěn milionkrát, stále by člověka spolehlivě zabil. A navíc se jeho účinky projeví až po uplynutí jednoho měsíce.

Král se proto rozhodl, že použije některé ze svých politických vězňů, aby víno ochutnali. Protože byl chytrý, věděl, že místo použití 1000 vězňů (tolik jich stejně neměl) mu stačí obětovat pouze 10, aby zjistil, ve které láhvi se jed nachází. A navíc už po 5 týdnech bude moci v klidu pít ze zbylých lahví.

Jak se mu to podaří?

A jedna rada: Řekněme, že 2 můžeme napsat jako 10 a 5 jako 101. Pomohlo?

Řešení na obě hádanky najdete v dalším Pejskovi.

Naše oddílová knihovna

Dneska jsem si pro vás připravila báji o Théseovi, která vypráví o synovi Athénskému králi, který se jednoho dne vydal do světa, tam se oženil a narodil se mu syn Théseus. Když se ale Théseus narodil, musel král odjet do Athén, protože jim hrozila válka. Svůj meč a střevíce schoval pod veliký kámen a své ženě řekl, že až ho Théseus odvalí tak ho má poslat za ním do Athén.

Čas plynul a Théseus rostl, a proto ho vzala jednoho dne matka ke kameni. Théseus se o něj opřel a kámen se odvalil. Když dorazil do Athén, bylo akorát období, kdy museli Athéňané odvádět sedm chlapců a sedm dívek jako oběť pro Minotaura. Théseus poprosil krále, aby mohl jet jako jeden ze sedmi mladíků. Než Théseus s ostatními odpluli, slíbili králi, že když se v pořádku vrátí, tak vyvěsí bílé plachty místo černých, aby věděl, že přežili. Théseus Minotaura zabil, protože mu pomohla dcera minojského krále Antigona, která mu dala klubko nitě a kouzelný meč. Králi se ale nelíbilo, že porazili Minotaura a chtěl je všechny zabít, ale Ariadna jim opět pomohla a tak odpluli do Athén.

Cestou se zastavili na ostrově Naxos, kde ale Dionýsos poručil Ariadně, že tam musí zůstat. Proto celá posádka pokračovala bez ní. Ze zármutku, který je

skličoval kvůli Ariadně, zapomněli na bílé plachty a tak král když viděl loď s černou plachtou, skočil ze žalu do moře a zabil se.

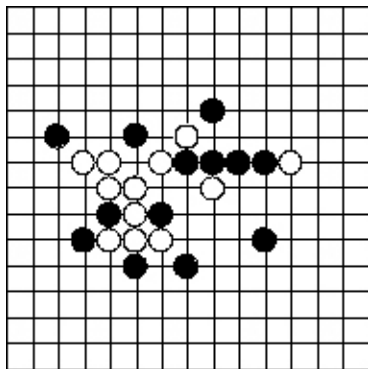
Dnešní otázka zní: Jak se jmenoval athénský král, otec Thésea?

Piškvorky 4.část

A máme tady poslední část zabývající se pouze ná-
zvy tahů. Ale ne poslední část zabývající se piškvor-
kami.

Další pojem VCT (victory by continuous threats)
-vítězství přes hrozby. Stejně jako s VCF se s ním se-
tkáme při útoku. Liší se však v tom, že během útoku

nepoužijeme pou-
ze z jedné strany
blokované čtyřky,
ale i z obou stran

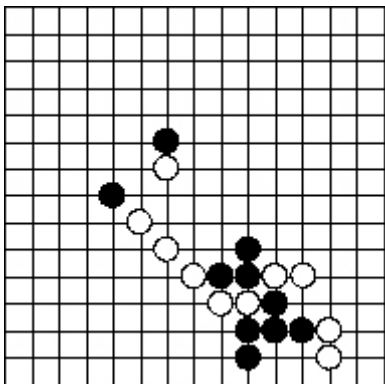

Bílý je na tahu
a vytvořil si VCF.
Jak má hrát, aby
vyhrál?

volné trojky. Oproti VCF má nevýhodu v tom, že pokud má soupeř vidličku 3x3 a my zahrajeme VCT, většinou prohrájeme.

Poslední pojem se nazývá Fukumi. Jedná se o tah, jehož zahráním nám vznikne VCF. Kdybyste nevěděli co to je VCF, tak si pořádně přečtěte minulého pejska.

Černý je na tahu a vyhraje přes VCT. Najděte jak má hrát aby zvítězil.

Zelí (603 478 299)
Stařec (608 297 646)
Eliška (728 467 049)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnacka.cz

